

1900-06-15

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Hans Nicolai Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Viborg

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Omtalte personer:

Hans Nicolai Holten

Aage Holten

Agnete Skovgaard

Joakim Skovgaard

Peter Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 43 nr. 51

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard ønsker Hans Nicolai Holten tillykke med fødselsdagen. Han er ved at påbegynde arbejdet på Viborg Domkirke. han har tegnet nogle hingste i brevet.

TRANSSKRIFTION

Mappe 43 brev 51

Viborg 15-6- 1900

Kjære Hans Nicolai! Da jeg i dag gik hjem fra mit arbejde, faldt mig i tanke, at snart Din festdag er inde. Datoen husker jeg ej, men tænkte at sende Agnete tusinder hilsner til dig og ønsker i mængde. Ikke jeg nåde det vist før brev jeg fik, at på søndag fylder Du år og har venner forsamlet hos Dig. Selv Du tage imod da de ønsker jeg frembær, Alt godt Dig times og glæder i rundelig mængde, sundhed for Dig Cathrine og stamherren Åge, kælderen fyldes med god vin for atter at tømmes, automaterne skaffe Dig guld af småmynt tilhobe, ikke Du slide Dig op men hvil Dig i ro hos Din hustru, dette er næsten et påbud, Du lytte til rådet. Når nu jeg ønsker Dig alt hvad Dit hjerte begærer følger jeg tusinde tak til

-2-

for gæstfrihed imod mine, godt det gjør at modtage hjælp af venlige venner.

Her vi arbejde stødt i højenloftssvalen mens omkring os alting gnistret af solskin, gnistert for nu i dag har det regnet en smule. Før vi i middags på arbejde gik vi gjorde en runde op de prægtige hingste at se som samlede være til kåring oppe på fælleden rundt de førtes af svend eller holdtes på standplads. Pragtfulde brune og sorte og lyse med rejsning meste de mindet om Frölichs fnysende gangere hvor de rides af Asger Ryg eller Rolf hvor han sår sin guldsæd på volden, en havde halen flettet i to som ungpiger nu bærer håret, en var brun, så mørk som den mørke kastanie, manke og hale som lysen silke, den næsten slæbte på jorden. Jyden så

-3-

på forretningen kun og ænsede skønheden lidet. Set os mætte på dyr vi gik til vort arbejde blandt engel. Alle dog ikke de vingede væsener afbillede, Mielche maled en gammel jøde der jages af templet, Larsen en anden ved siden af Herren der helbreder kvinden, Jairus var det måske med det sorgbekymrede åsyn, Vedel gav englene ermer så lette som silke der krymper, Rudolf maled klipper og jord og Åge rensede potter. Selv jeg maled en dreng der møder Herren i porten, Larsen ham havde begyndt, sådan vi hjælper hinanden.

Om et par dage vi prøve skal at rulle stilladset, så får vi se om det dur alt hvad vi har malet. Da vi kom hjem og fik spist skulde Mielche læse Odyssen, men han var træt og jeg måtte træde i hans sted. Tak nu Agnete for brevet og trøst min bekymrede mage, sig at vi

-4-

æder som vi blev betalt og ei som vi må betale. Bedste sager vi får som gløder på tungen, salaten vi vendte i olie og spiste til noget opvarmet skilpade [?raggu] jeg tror men godt det smagte til aften, senere bødes der tykmælk, men ej jeg formåede mere. Ej hun bekymre sig må thi vel hun må vide ikke jeg tykmælk lar stå mens rum jeg har til en smule. Hils nu også Cathrine så meget og Åge og Peter, det er en fryd at høre at alt står vel til, blot min Madam kunde sove så vel som I andre.

Nu lever vel, Eders hengivne

Joakim Skovgaard

Viborg 15-6-1900

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 43 Nr. 51

Kjære Hans Nicolai! Ila jeg vaa godt
lykke paa mit arbejds, saaledt mig i tænke,
at snart Din festdag er ind. Saaom husker
jeg og, men tænkte at stude Agnete tusinde
hilsener til dig og ønsker i mangde.

Ila jeg vide de vort for brev og fort
at paa søndag fylder du år og har
venner forsamlet hos dig.

Sev du tage med dig de buster og frugter,
Alt godt dig times og glæder i rundelig
mangde, rundet for dig Catherine
og Stamherren Age, kolderen fyldes
med god vin for atter at tomme, men
tomaterne skaffe dig guld af smørgs
tilhobe, stak du stide dig og men
hvil dig i ro hos din hustru, alt
er næsten et pabud, du lytte til rådet.
Når jeg nu ønsker dygtigt hvad det
høste bygger, siger jeg tusinde take til

for gæstfrihed imod mine, godt det gjør
at modtage gjæster af kjærlige venner.

Her vi arbejdede ståt i højenlængtsvale,
medens omkring os altting quæstret af
solskin, quæstret; for nu idag har
det regnet en Mule. For vi i middags
paa arbejde gik vi gjorde en runde, og
de prægtige hingste at se som samlede vare
til Kæring, og paa falden rundt de
~~færdige af rumpe eller holdtes paa stændplass.~~

Prægtfulde brunne og sorte og lyse med
rødsning mest de mindst om Frølvoks frysene
gangene ~~hæder~~ de ridet af Agger Ryg eller
Rolf hvor han så sin guldsæl paa
volden, en havde halen flødt o to
som unngjør nu bærer hård,
en var brun, så mørk som den
mørke kastanie, mørke og hale
som lyden sorte, den næsten
slæbte paa jorden. Gyden så

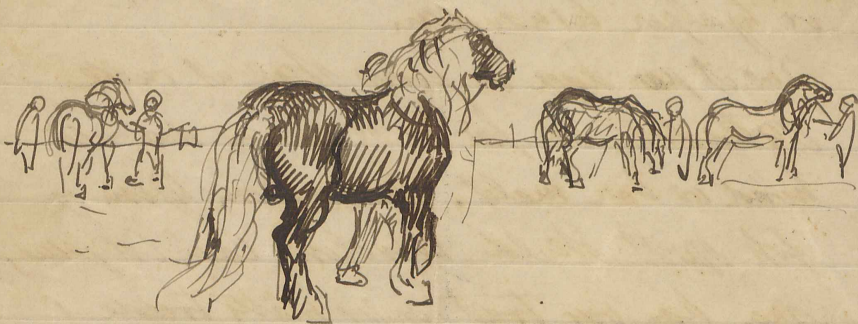


paa forretningens hem og anden Meindelen lodet.
Det os mætte os dog, vi gik til vort arbejde
blandt engle. Alle dag ikke de vinge de vane
afbrødt, Mædke mæd en gammel jøde der
jages af templet, Larsen en anden ved
siden af Herren der hælbræder Kvinden,
Jaerius var det mædke med det søg bekjendte
åsyn, Videt gav englene ermer saa dette
som silke der krymper, Rudolf mædte
Klipper og jord og Åge runde pletter.

Selv jeg mædte en drøm der mædte Herren
o porten, Larsen han havde begyndt, siden
vi hjælper hinanden.

Om et par dage vi prøver skal at rulle
støtledet, saa får vi se om det der alt
hvad vi har mædte. Da vi kom hjem og
fik spist skulde Mædke lade Chyren,
men han var træt og jeg måtte træde i
hans sted. Tak nu Agnety for brevet og
trøst min bekjendte mæd, sig et or

eder som vi blev betalt af Lise som vi må
betale. Bedste siger vi får som glæder
os tungen, salaten vi ventte i olie og smelte
til noget opvarmet stegede kage vi tror
mængdet det omgælder til aften, senere bides
der tyftmælk, men jeg formæder mere.
Ej' hun betymer sig med Thi vel hun må vide
ikke jeg tyftmælk lar stå mens rum jeg har
til en smule. Måske en god Catherine
sag migst af Bør og Peter, det er en fryd
at høre at alting står vel til, blot min
Madam kunde sove så vel som I andre.



Me lever vel, Ederes hustru
Jostein Skovgaard